Ч. 162. Пятниця 4 серпня (22 липня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада міністрів. — Парляментарна програма. — Ческо-німецкі переговори. — Справи мароканьскі.

Передвчера вернув до Відня бар. Ґавч з короткого побуту в Бадені. Під єго проводом відбула ся рада міністрів, при участи всіх членів кабінету. Предметом нарад були справи, що прийдуть на дневний порядок нинішного засіданя палати панів. Крім того обговорювано минувшу сесию палати послів. Та рада міністрів була послідною в літній політичній кампанії. Передвчера пороз'їздили ся вже майже всі міністри на відпустки. 17-го серпня відбуде ся щорічна рада міністрів з приводу уродин цісаря. При кінци серпня, як кажуть в політичних кругах, президент міністрів увійде в переговори з провідниками партий, щоби виміркувати політичну ситуацию на осінь.

Ґрацка „Tagespost“ подає з політичних кругів інформацию, що сегорічні політичні ферії будуть дуже коротко тревати. Вже в половині вересня розпічнуть ся засіданя ческого сойму, котрі потребують більшого приготованя Передовсім сам президент міністрів запізнає ся з найменшими детайлями справи. Рівночасно з ческим соймом будуть скликані в другій половині вересня також инші сойми.

В половині жовтня має вже бути знов скликаний парлямент, а при кінци грудня цілком коротка делеґацийна сесия, котра мала би ухвалити провізорию на 1912 р. Трудність роблять головно Чехи і Німці. Длятого президент міністрів бар. Ґавч буде старати ся, щоби привести їх до якогось порозуміня, і нині вже єсть переконаний, що в короткім часі годі сподівати ся повного полагодженя угодових питань. Бар. Ґавч надіє ся в рамах перманентної комісиї осягнути тимчасове завішенє оружя, що уможливило би єму отворенє ческого сойму.

В перманентній комісиї були би потім тяжкі детайлї до полагодженя, що вимагає довшого часу. Підчас тих засідань думають зблизити Німців і Чехів, щоби послідним дати змогу вступити до парляментарної більшости праці.

В Празі відбула ся конференция між представителями обох консервативних груп ческого сойму при участи тих самих політиків, що уладжували подрібні конференциї минувшого року, в виїмком кн. Фірстенберґа і дра Бернрайтера. Про конференцию видано комунікат, в котрім сказано загально, що предметом нарад була політична ситуация. Зачувати, що порішено не спішити ся з порозумінєм і угодою. Консервативні ґрупи не мають нічого против того, щоби властиві угодові переговори почали ся аж в грудни. Коли згадаємо, що тамторічне посередництво великої посїлости закінчило ся безуспішно і порівнаємо з ним теперішнє її вижидаюче становище, що можна заждати аж до грудня, та коли порівнаємо терпеливість з погрозами Чехів, що недопустять до праці в парляменті, і з погрозами Німців, що розсадять ческий сойм, коли не прийде до порозуміня, — то ледве чи австрийске правительство зможе аж до грудня ждати, хоч консерватисти нічого против того не мають.

В справі марокканьскій доносить „Köln. Ztg.“ з Берлина: „Реферати канцлера держави Бетман-Гольвеґа і секретаря державного в уряді справ заграничних, Кідерлен-Вехтра у цісаря викликали повну згідність поглядів цісаря і канцлера держави. Нових ухвал не повзято. Конференциї секретаря з француским амбасадором, Камбоном, в дальшім ході будуть вести ся. Відомости о закінченю тих конференций є передчасні“. Біжучий тиждень має навіть бути рішаючий для німецко-французских переговорів. Після вчерашного донесеня „N. fr. Presse“ переговори мають покінчити ся взаїмними територияльними уступками, против чого Анґлія не буде мати нічо замітити. Франция має і на будуче задержати в Марокку домінуюче становище. Ніхто не бажає собі подїлу Марокка, а про відступленє Франциєю Німеччині части Марокка не може бути бесїди, бо Марокко до Франциї не належить. Франция за-

2)

В найбільшім місті на сьвіті.

(Образки з Льондону -- нова серия).

(Дальше).

Побіч льондоньскої Сіті єсть ще від 1900 р. на цілій области міста 28 рад громадских для поодиноких частий міста, котрі однак не мають таких привилеїв як старе місто або Сіті, але зате важні для звичайного міского житя права. Між ними займає ще вестмінстерска рада громадска визначнійше становище, бо ся часть міста представляє більшу вартість ґрунтову як Сіті а давнійший міский характер сеї части міста віджив тепер на ново. Тих 27 громад, що побіч Вестмінстера і старого міста творять цілу столицю, не суть в дусі адміністрацийних законів ніякими містами, лиш місточками і длятого стоять під властию установленої в 1888 р. ради окружної або ґрафскої (то, що в инших краях називає ся округ або повіт, називають в Анґлії county — „кавнті“ або ґрафство), котра має свій осідок в новій палаті над Тамізою в полудневo-західній стороні Вестмінстера. Отже тота рада окружна єсть поправді радою міста Льондону а єї предсїдателя треба би уважати за бурмістра найбільшого на сьвіті міста. Тих 28 рад громадских мають лиш обмежені права міскі, хоч їх представителі мають титули бурмістрів. Рада окружна складає ся з 118 членів, по двох на кождий округ виборчий а чотирох на льондоньске старе місто. До того ще приходить 19 лавників, котрих вибирає сама рада окружна. Робота відбуває ся майже виключно в комісиях, котрі мають права екзекутиви. Право виборче означує ся на основі висоти дачки оплачуваної для міста.

Послухаймож тепер, який єсть розділ праці. Головною задачею ради окружної єсть закладанє каналів, пожарництво, будова і удержуванє мостів і людий, справа будови улиць, справа помешкань, будова домів для божевільних, парки і т. д. Великий вплив має рада окружна на шкільництво і на бережене публичної гіґієни а над поодинокими 28 радами громадскими має она деякі права верховної власти. Дивним може видавати ся, длячого тота рада окружна, котра ніби єсть на цілє місто найвисшою властию, не має ніякого права, и. пр. до водопроводів. В Льондоні є, бачите, для водопроводів, для доків, для реґуляциї Тамізи і т. п. зовсїм окремі власти. Для опіки над убогими єсть 31 окремих ревірових властий. Установленє тих окремих властий, независимих від ради окружної, дасть ся тим пояснити, що верховодячі в Анґлії круги, льорди, богачі і капіталісти, не хотять допустити до того, щоби демократична рада окружна набрала ще більшої сили і значіня. Всякі уліпшеня в місті уважають они за социялістичні порядки, називають раду окружну союзом социялістів і дивлять ся на неї дуже кривим оком, а чому? — побачимо найліпше із слідуючого.

Ґрунт в Льондоні 315 квадратових кільометрів належить у великій части до кількох маґнатів, як примір ом до князів Вестмінстер, Портленд і Бетфорд, котрі, як понятно, не хотять єго відпродати, лиш роблять угоду на 99 літ а по тім часї стають назад властителями ґрунту зі всїм, що на нім стоїть а тому, хто на тім ґрунті вибудував дім, не дають ніякого відшкодованя. То старофранконьске право доводить часами до суперечок. Тим великим панам байдуже, що на їх ґрунті стоїть. Рада окружна знов мусить дбати о то, щоби помешканя для біднійших людий були преці якісь бодай трохи людскі а тому стоять на перешкоді якраз маґнатскі посїлости на найбруднійших передмістях. Рада окружна довела вже до того, що побудувала взірцеві помешканя для 100.000 осіб. Крім того старає ся она заводити в місті городи, щоби в той спосіб удержати здоровійший воздух. Від кількох літ ставить она взірцеві будинки шкільні, будує улиці і т. д. а тому всему стоять на перешкоді маґнати, властителі міских ґрунтів. Рада окружна поробила длятого в парляменті кроки, щоби тоті ґрунти викупити від маґнатів і то їй по части удало ся. Тепер на тих ґрунтах будує ся нова часть міста, попід котру побудувано вже навіть і підземну електричну зелїзницю. Ціле се нове під-

няла в Марокку так важні позиції, що Німеччина не може на се рівнодушно дивити ся, тому й зголосила ся з своїми претенсиями, щоби колинебудь пізнійше не опинити ся зовсім за скобкою інтересів великих европейских держав в Африці. Ходить отже о те: Німеччина готова віддати Франциї Марокко до повного і необмеженого господареня там, але коли вже на те годить ся, то хотїла би мати за то щонебудь иншого. Сею уступкою має бути шмат француских посїлостий в Конґо. Ними Німеччина заокруглила би свої посїлости в Камеруні і обі сторони були би вдоволені. Франция була би панею в Марокку, а Німеччина в Камеруні і одна не мішалась би до справ другої.

Новинки.

Львів, 3 серпня 1911.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав професорови академічної ґімназиї Петрови Огоновскому при нагоді єго переходу на пенсию титул радника шкільного.

— **Перенесеня.** Пан Намістник переніс на підставі уповновласненя від п. Міністра справ внутрішних радника Намістництва Вікт. Тустановского з Тернополя до Львова, поручив управу староства в Тернополи радникови Намістництва Ром. Ноелени і переніс радника Намістництва Сев. Землера зі Львова до Дрогобича, поручаючи єму управу тамошного староства. — Дальше переніс п. Намістник старостів: Ів. Тировича з Яворова до Мельца, Каз. Грабовского з Мельца до Львова, Вол. Коваліковского з Бржеска до Кракова, Петра Гамулиньского з Ниська до Львова, Тад. Пйонткевича з Дрогобича до Чорткова, Меч. Табо зі Станиславова до Яворова і Сев. Дольницкого зі Львова до Ниська. — П. Намістник поручив управу староств: секретареви Намістництва Ст. Красіньскому в Чесанові, ст. комісареви Винк. Пшибиславскому в Тарнобржеґу і секретареви Намістництва Стан. Цвойдзіньскому в Бржеску.

— **П. Прокуратор скарбу** др. Енґель виїхав на кількатиждневу відпустку. В заступстві обняв управу Прокураториї скарбу п. радник Двора др. Фр. Невядомский.

— **Надане презенти.** Намістництво запрезентувало о. Кароля Федоровича, гр. кат. пароха в Войславицях, на опорожнену гр.-к. парохію цїсарского надана в Губичах.

— **На початок цісарска ощадність.** В Боснії і Герцеґовинї заведено такі як і у нас почтові каси ощадности. Отже Є.В. Цїсар підписав власноручно на своє імя книжочку босаньскої почтової каси ощадности ч. 1 і казав вложити на ту книжочку 600 К.

— **Дрібні вісти.** Тома Кушнїр з Коломиї доніс передвчера львівскій поліциї, що перед трема тиждними утїкла з дому єго жінка Параньска, забравши єму 100 К. — 36-лїтний зворотничий зелїзниць державних Стеф. Михалишин, пересуваючи вози на стациї в Мшанї, упав так нещасливо, що зломив руку. Раненого перевезено на дворець до Львова, звідки забрала єго ратункова стация до шпиталя. — В однім з віденьских готелїв арештувала передвчера тамошна поліция 18-лїтного Йосифа Ердштайна, котрий утїк із Станиславова, спроневіривши 500 К. При арештованім найдено 286 К. — Населеня Коломиї після послїдного спису виносить 40.964 осіб. — В Гутковичах, перемиского повіта, утонула дня 24 липня в Сянї 26-лїтна Мария Павлик, що терпіла від довшого часу на падачку.

— **Важне для подорожуючих.** Ц. к. Дирекция зелїзниць подає до відомости: З днем 1 серпня с. р. почала фірма „Львівска експедиция пакунків“ на головнім двірци у Львові доставу надходячих поїздами ручних і подорожних пакунків до мешкань подорожуючої публики, як також доставу таких пакунків з мешкань, готелїв і т. п. на головний дворець. Фірма та посїдає льокаль в місті і два кіоски на головнім двірци, іменно в гали відїздовій і приїздовій.

До тих кіосків будуть переносити пакунки пакери виключно зелїзничі, се значить, що чинність фірми розпочинає ся аж з хвилею відбору пакунка через функционаря урядуючого в кіоску.

Ті функционарі будуть принимати відносні порученя публики, а порученя в цїли достави пакунків з міста на дворець буде принимати центральний льокаль в місті (Пасаж Гавсмана). Близші постановленя і цїнник належитости є поміщені в оголошенях повисшої фірми.

— **Російске чудо** або як з рублїв зробило ся каміне З Петербурга доносять: Поліциї удало ся викрити велике обманьство. Російский банк державний вислав пів міліона рублїв в мішках до філїї в Хабаровску. В дорозї стало ся чудо. Коли в Хабаровску отворили мішки, показало ся, що рублї переміниили ся в каміне і куснинки ґазет.

— **Пятнистий тиф у Ворохтї.** Одним з найкрасших місць кліматичних над горішним Прутом є Ворохта. Гостї що туда сего лїта поїхали, наразили ся однак на небезпечність житя і клопоти. В Ворохтї вибух між Гуцулами пятнистий тиф і кождий, що в Ворохти кудибудь прибуває, мусить піддати ся 5-дневим оглядинам лїкарским.

— **Вісти з Парани.** Дня 1 вересня с. р.— як пише пруденгопольский „Прапор“ — прибуде зі Львова до Рійо кораблем Atlanta п. Николай Заячківский, інспектор тов. „Народна Торговля“, потім приїде до Пруденгополїс, а звідси звідає ся по руских кольоніях в Парані. Цїль єго подорожи є ся, щоби розглянути ся, чи дасть ся перевести плян „Народної Торговлї“, в справі отвореня торговельного дому. „Народна Торговля“ у Львові наміряє заложити в Парані свій дім торговельний. Товари фабричні спроваджувала би з Австриї, а кольоніям доставляла би товарів спроваджуваних з вибраних собі станів Бразилії.

Дня 13 червня с. р. на кол. Visconde de Guarapuava коло Пруденгополїс відбув ся в школї під проводом о. Ігумена Шкирпана, річний іспит шкільних дїтий. При украшенїй в зелень входовій брамі, зі своїм учителем п. Іваном Скрипкою очікували дїти запрошених гостий. Скоро ті прибули, привитали їх привітною піснею і впровадили до красної в зелень прибраної школи. Тут розпочав ся молитвою іспит. На завдавані питаня дїти відповідали сьміло, відважно і вдоволяючо; відчитували зі своїх книжок уступи виразно і оповідали зрозуміло, що перечитали. Як в язиці рускім так і бразилійскім та в писаню зробили школярі вдоволяючий поступ. Особливо з занятєм прислухувались запрошені гості і родичі, як докладно відповідали дїти на питаня устні і письменні на таблиці з рахунків. Тому по закінченю іспиту предсїдатель о. М. Шкирпан похвалив дїтвору за їх пильність в науці, обдарував кождого школярика малою книжочкою та заохотив, щоби в часї вакаций не дармували, але перечитували собі уважно отримані книжочки. По відспіваню гостям і присутним родичам многолїтствія, розійшлась весела дїтвора шкільна до своїх домів.

В Антоніо Кандідо побудували Русини коло церкви красний дім шкільний. Вправдї згоджено учителя, та на жаль не всї хотять з того користати.

Нова Ґаліция. Хотяй мало там кольоністів Русинів, однак не маючи користи зі школи, яка там істнує, старають ся вибудовати свій власний шкільний дім, на котрий вже приготовляють материял.

В Жанґаді дїтвори шкільної богато, та она дичіє, бо родичі не старають ся о школу. Вже кілька разів нанято учителя і отворено школу, та щож, знайшли ся такі люди, котрим школа не до смаку. Хотяй самі письменні, але ані своїм дїтям не дадуть способу до науки, ані чужим не дадуть учити ся.

— **Пять людий убитих воріт(ь)ми.** В громадї Кресї, під Орлеаном у Франциї, шість робіт-

---

ництво має під взглядом фінансовим бути до 60 лїт закінчене. Отже против такої роботи виступають маґнати і льондоньскі богачі з цїлої сили против окружної ради і тому називають єї социялїстичною. Розуміє ся, що й рада окружна не без гріха а єї противники виступаючи против неї, доказують тепер на величезних видатках і довгах міста єї господарку а широким масам населеня найбільше то промавляє до переконаня, що як рада окружна так і поодинокі ради громадскі до спілки з нею накладають величезні дачки, котрі виносять 13 до 48 корон на голову.

3. Кілька статистичних дат з Льондону.

Як величезний єсть Льондон і що він справдї заслугує на назву найбільшого міста на сьвіті, можна найбільше переконати ся із слїдуючих дат статистичних, які зібрав і оголосив в окремім ділї один з урядників окружної ради. Числа ті походять ще з 1905 р. і они певно дуже змінили ся, але вже й наведені тут дають докладний образ величини міста.

Ґрафство Льондон, яке вийшло із старого міста або Сіті, розширило ся на всї сторони і обнимає нинї звиш 100 підгородь, сіл та сусїдних міст і місточок, вкриває площу, котра має 30.176 гектарів або кругло 52.800 морґів. Саме ґрафство Льондон мало в 1901 році 4,531.000 душ. З того було 621.180 виборців до парляменту а 715.751 виборців до рад громадских.

Але „найбільший Льондон“ т. є. поліцийний округ Льовдона, котрий крім ґрафства обнимає ще й 149 приходств, вкриває площу обведену колесом, котрого луч виносить 24 кільометрів. Отже коли би хтось хотїв переїхати ся серединою найбільшого Льондона з одного єго кінця на другий, то мусїв би їхати 48 кільометрів або більше як шість миль. На тім просторі жиє 7,113.560 душ або тілько людий кілько у нас в цїлій Галичинї. З тих людий повінчало ся в 1905 р. 39.586 пар, народило ся 129.334 а померло 74.990. Сим послїдним числом особливо гордять ся Льондонцї, вказуючи на то, що в ніякій столици на сьвітї не вмирає так мало людий як в Льондонї.

Як великий рух в Льондонї, показують слїдуючі числа. Зелїзниця перевезла в 1905 р. 298,638.750 пасажирів, трамвай 433,731.880, а омнїбуси 288,965.214 або разом більше як міліярд і 21 міліонів пасажирів. Отже можна загально сказати, що кождий житель Льондона і приналежних до него громад їздив 200 разів в році публичними перевозовими урядженями.

При почтї і телєґрафі було занятих 46.216 осіб, з того 38.659 мужчин і 7557 женщин. В згаданім році перевезла почта 727,200.000 листів, 166,600.000 переписних листків, 163,200.000 пакунків і окружників, 33,700.000 ґазет, 17,391.000 поспішних посилок, 6,472.000 рекомандованих листів, 916.744 листів експресових і передала 28,364.000 телєґрамів. При тих числах розуміє ся лиш ті листи, пакунки і посилки, які доручено в Льондонї а не ті, які вивезено з Льондону. Не менше цїкаво представляє ся і рух кораблїв. В 1901 приплило до Льондона 27.098 кораблїв з набором 17,073.852 тон, а виплило з Льондону того самого року 27,471 кораблїв з набором 16,251.474 тон. В р. 1905 сидїло в Льондонї 59.464 осіб в арешті.

Місто має загалом около 8000 улиць загальної довготи 3391 кільометрів; удержане тих улиць коштує річно кругло 50 міліонів корон. Льондоньска поліция, що творить малу армію, числить 16.000 мужа, а єї удержане коштує річно 36 міліонів кор. Яких 37 міліонів кор. видає льондоньска окружна рада на удержане своїх парків і городів, котрі всї разом займають 1778 гектарів землї. В Льондонї єсть 6684 шинків, в котрих продають горівку, але се маленьке число не подає всїх шинків, котрих по правдї єсть далеко більше. В 1905 р. арештовано в Льондонї аж 60.899 пяниць, котрі своїм поведенєм на улицях викликували публичне зґіршене. Британский музей, котрий з поміж всїх займавостий Льондона стягає до себе найбільше цїкавих, оглядало в однім році 954.551 осіб.

(Дальше буде).

ників, що працювали в добрах Шамуй, скрило ся перед бурею під великою шопою на сїно, яка стояла в отвертім поли. Нагло вихор висадив із завісів важкі ворота шопи, так що они упали на робітників. Пять з них ворота убили на місци, а шестого в грізнім станї, перевезено до шпиталю.

— **Веселий міліярдер.** Американьского міліярдера Бравна, котрий від лїт живе на яхті при анґлійскім побережу і доси не заплатив анї одного пенні доходового податку, засудив суд на заплату всїх залеглостий. Перед судом оправдував ся міліярдер через свого заступника, що живе на американьскім яхтї, тож не обовязаний платити податку після анґлійских законів. Бравн задумує кинути побережа Анґлії, щоби лише не платити державі податку.

— **Курс стріляня для професорів.** Підчас сих шкільних ферий заведуть при всїх корпусних командах в Австриї в окремих полках піхоти краєвої оборони курси стріляня для професорів тих шкіл, де є наука стріляня. На ті курси будуть учащати професори, які мають відбувати свої войскові вправи. Се розпорядженє видало міністерство війни тому, бо пересьвідчило ся, що наука стріляня дає найлїпші висліди під проводом цивільних професорів, а не під проводом войскових офіцирів.

— **Напад на жандарма.** В Щирци коло Немирова справляв онеґди бувший війт Хмельовский обжинки. Єго чотири сини, що були великим пострахом для села, виправляли тепер немислимі збитки. Гучна забава тревала аж до пізної ночи. Місцевий командант жандармериї Франц Жабка побачив, що вже по півночи і що розвеселені парубчаки з папіросами можуть спричинити яке нещастє, завізвав господаря дому, щоби в так пізнім часї залишив забаву. Але Хмельовский відповів, що єму як господареви не має нїхто розказувати. Жандарм по таким виясненю пішов по нічну сторожу під церкву і завізвав єї як сьвідків, а рівночасно перестеріг перед можливостию огня. Коли прийшов другий раз до Хмельовского зі сьвідками і почав представляти можливість небезпечности, один з синів Хмельовского виняв ненадїйно з кишенї револьвер і вистрілив в голову жандарма. На щасте куля нарушила лише верхню часть черепа. Жандарма відставлено до шпиталю а злочинця закованого до арешту в Немирові.

— **Жертви купелі.** В Прутї під Коломиєю утонув минулої середи о 5 год. по полудни поручник 36 п. краєвої оборони Франц Коляр, 21-лїтний син поміщика в Будієвицях. Коляр не уміючи пливати, дістав ся на глубину і там захопив єго вир. Тонучому поспішив на поміч учитель Вірский, але мимо надлюдских зусиль не удалось єму уратувати житє Колярови. Між тонучим а Вірским прийшло до справдїшної боротьби під водою і тонучий офіцир мало не потягнув за собою на дно Вірского. Тїло добуто з Прута на другий день рано. Недалеко випадку працювали робітники, але мимо крику не поспішили на поміч. — Дванайцятлїтний син Авраама Шнайдра в Сторожинци, купаючись в Серетї, попав на глубину і почав тонути. На поміч єму скочив торговельний помічник Файвель Зальцман і справдї удалось єму виратувати Шнайдра, але сам попав на глубину і затонув. Аж пізно в ночи селяни добули гаками тїло небіщика на беріг.

— **Зміни ґарнізонів.** На весну 1912 р. наступлять значні зміни в дисльокациї войск, а передовсїм будуть значно скріплені ґарнізони на італїяньській граници в Тироли, куди буде перенесених кілька полків піхоти, між иншими і 30 баталїон стрільцїв зі Львова. Також в кавалериї наступлять значні зміни ґарнізонів і так: Наймолодший з полків кавалериї, бо утворений в 1891 р. долїшно австрийско моравский полк драґонів ч. 15 буде перенесений до Жовкви. Стоячий залогою від 1901 р. в Станиславові 14-ий полк драґонів ім. Віндішґреца буде перенесений до Клятав в Чехії, а на єго місце прийде 6-ий полк драґонів з Ґедінґу і Берна.

— **Про втечу др. Лілієна** і єго спроневіреня та обманьства принесли вчерашні ґазети ще слїдуючі подробиці: Загальна сума, яку зарвав Лілієн у всїляких осіб, надуживаючи їх довіря, доходить до міліона корон, а в тім єсть около 300.000 К на векслях з пофальшованими підписами. Др. Лілієн користаючи із свого знакомства і з особистого кредиту, який забезпечувало єму становище єго брата, властителя банку, котрий навіть кілька разів платив єго довги, заривав людий на всї боки, позичаючи в послїдних часах по тисяч або кількатисячів корон. У Львові нема заможнїйших людий, особливо між жидами, котрих би Лілієн не зарвав. До одного з визначнїйших адвокатів звернув ся був недавно тому о позичку 4 до 5 тисячів корон, котрих єму конче потреба, бо має „ніж на горлї“. Від того адвоката позичив він вже кілька разів гроші, а хоч і не віддав, то однак товариш єго хотїв таки єго поратувати, а не маючи готівки, дав єму льоси і книжочку каси ощадности, щоби він то заставив, звертаючи при тім увагу Лілієна, що то майно єго дїтий. Лілієн обіцяв, що льоси і книжочку за кілька днів викупить а тимчасом продав їх і гроший не вернув.

Показало ся дальше, що Лілієн спроневірив гроші одної добродїйної інституциї жидівскої і гроші товариства шпиталика ім. сьв. Софії. Др. Лілієн був іменно секретарем того товариства і переводив позичку на будову педіятричної клїніки, котру товариство збудувало та управляв будовою, при чім, як показало ся, здефравдував звиш 15.000 корон. Смерть брата, котру таки він спричинив, стала ся для него катастрофою.

Бл. п. Адольф Лілієн був тяжко недужий а лїкарі наказали єму повний спокій і уникане всяких зворушень, бо всяке зворушенє може катастрофу спричинити. Тимчасом одного дня предложено єму до заплати векслї на 170.000 корон з пофальшованими єго підписами. Адольф Лілієн заплатив векслї але вчинок брата так прикро єго тронув, що спричинив атак і він помер. По сперти брата не мав вже др. Едвард Лілієн на кого числити і побоював ся кождого дня, що єго обманьства і дефравдациї готові на верх вийти. Отже зарвавши ще гроші, у кого дало ся, втїк до Америки.

Виїзд дра Лілієна не викликав спершу підозріня, бо був заанґажований в нафтових інтересах а коли оповідав, що їде до Анґлії, щоби продати там нафтове підприємство „Рипне“ то єму повірили і нїхто не здогадував ся пофальшованя векслїв і спроневірень на великі розміри. Кажуть отже, що Лілієн знаходить ся вже давно в Америці. Після иншої версиї мав він виїхати до Росиї. Майна не лишив майже нїякого, бо цїлим єго майном була лиш четверта часть родинної реальности на Софіївці, на котрій і без того тяжать значні довги.

Телеґрами.

Париж 3 серпня. З Лїсбони доносять, що вчера прийшло там перед парляментом до бурливих демонстраций. Манїфестанти підносили обиджаючі оклики против правительства і послів. Войско завело порядок.

Льондон 3 серпня. Бальфур і льорд Курзон заповіли правительству вотум недовіря. Прихильники правительства думають, що тепер біль парляментарний перейде без покликаня нових парів і уважають заповіджене вотум недовіря за послїдну демонстрацию опозициї.

Петербург 3 серпня. Страйк робітників портових тревав дальше. Страйкує 12.000, працює дальше 4.000 робітників.

Льондон 3 серпня. До Бюра Райдера доносять, що кореспондента „Daily Ekspress“ Осилера і ще другого Анґлійця власти маврийскі видалили з Аґадір з незвістних причин. Комендант кружляка „Берлин“ предкладав своє посередництво, але Анґлійцї єго не приймили.

Курс львівский.

Дня 3-го серпня 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	690·—	698·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	448·—	455·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	555·—	561·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	525·—	535·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—.—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	99·—	99·70
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	99·—	99·70
4% листи застав. Банку краєв.	92·90	93·60
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	97·—	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ лїт.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	91·80	92·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·20	98·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.	98·70	99·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·80	91·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·20	93·90
„ м. Львова 4% по 200 К.	92·—	92·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	95·—	105·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	73·—	79·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	48·90	54·90
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	72·—	78·—
Базиліка 10 К (Курс віденьский)	37·45	41·45
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·39
Рубель паперовий	2·54	2·55
100 марок нїмецких	117·30	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Надопада. (Телефона ч. 527).